

Před „evropskými“ volbami: vážných důvodů proč volit je více než dost

- editor007 | 5. června 2024

ČESKO / EU: Stojíme před volbami do Evropského parlamentu. Před volbami zdánlivě nepodstatnými, před volbami do instituce, kterou drtivá většina voličů vůbec nezná a o obsahu práce v ní mnoho neví, před volbami, které se v naší zemi nikdy netěšily významnému zájmu. A přesto jde o volby, které bychom - zejména v dnešní době - neměli podcenit a už vůbec ne lehkovážně minout.

Začněme několika stručnými informativními poznámkami o Evropském parlamentu samotném.

- Evropský parlament je jedinou „evropskou“ institucí, jejíž členové jsou voleni. Tím podobnost s národním parlamentem, jak jej známe, končí. Ostatně ani zvolení zástupci do EP nejsou nazýváni „poslanci“, ale jen „členové Evropského parlamentu“;
- Evropský parlament nemá legislativní pravomoc. Má pravomoc kontrolní a rozpočtovou. Legislativu předkládají úředníci Evropské komise. Ti voleni nejsou, jejich práci voliči nemohou kontrolovat;
- Iluzi o „demokratičnosti“ rozhodovacích procesů v EU vytváří Evropský parlament tím, že směrnice a direktivy předkládané úředníky Evropské komise schvaluje hlasováním. Fakticky je ovšem EP využíván jen jako „fíkový list“ zakrývající nedemokratickou podstatu evropského vládnutí;
- Přestože se na plénu EP o navrhovaných normách diskutuje, čas řečníků je limitován. Je běžné, že vystupujícím jsou poskytnuty například jen dvě minuty řečnického času, což je zcela nedostatečný časový prostor k jakékoli výměně názorů;
- Diskuse v EP je negativně ovlivňována jazykovou rozmanitostí. Ačkoli mnozí poslanci jsou dostatečně jazykově vybaveni, rozhodující většina členů je odkázána na tlumočnickou službu. Abychom si to uměli lépe představit, zkusme příklad: vystupující mluví (například) portugalsky - portugalská překladatelská kabina tlumočí (třeba) do angličtiny - anglický překlad je přebírán dalšími národními tlumočnickými centry a převáděn do daného národního jazyka. Celý proces je odkázán na kvalitu tlumočnických služeb a stává se, že jde o formu hry na „tichou poštu“, ve které se výsledek může lišit od na začátku proneseného textu. Jazykový problém komplikuje porozumění a pochopení podstaty legislativního procesu velmi podstatně;
- Nejvážnějším problémem a defektem je skutečnost, že Evropský parlament a jeho členové jsou příliš vzdáleni svým voličům. Výsledkem je faktická nemožnost voličů kontrolovat práci svých zástupců. Zatímco zastupitel působící v komunální politice je konfrontován s názorem voličů každý den, poslanci Evropského parlamentu žádné soustavné kontrole voličů vystaveni nejsou. Ptají-li se proto lidé, jak je možné, že mnohé „nesmysly v té unii“ vůbec mohl někdo schválit, příčinou je nekontrolovatelnost a z toho plynoucí nezodpovědnost členů EP;

Shrnutí: Evropský parlament žádným „chrámem demokracie“, jak sám sebe nazývá, není. Je hrou na parlament, což mu vadí, a proto využívá každé drobné příležitosti, aby si na úkor národních parlamentů „ukousnul“ pro sebe více pravomocí. Tato tendence je letitá, ale Lisabonská smlouva a tzv. Závěry Konference o budoucnosti Evropy (ta probíhala mimo vliv národních vlád na úrovni „angažovaných občanů“ a nevládních organizací před několika lety) otevřely cestu k významnému posilování pravomocí EP. Sílicí Evropský parlament je součástí dnešního unifikačního procesu, který v EU probíhá. Základní charakteristikou tohoto procesu jsou koncentrace rozhodování do jednoho (Bruselského) centra, potlačování vlivu národních vlád a oslabování národních států.

Přestože těchto několik letných poznámek k existenci Evropského parlamentu může leckoho od

účasti ve volbách odradit, opak by měl být pravdou. Zde je několik důvodů, proč by si voliči účast v těchto volbách neměli nechat utéci.

1. Výběrem politického subjektu a jeho kandidátů mají voliči možnost vyjádřit svůj názor na směr evropského unifikačního procesu.
2. Všichni kandidáti slibují „něco“ udělat s obludným programem s názvem Green Deal. Ten je gigantickým projektem EU, jehož cílem není žádná „ochrana přírody“, jak si to někteří mylně vykládají, ale umělé vytváření nového uspořádání společnosti. S podhoubím, ve kterém vznikají a jsou i realizovány tyto nebezpečné konstrukce a kterým jsou evropské instituce prolezlé, je třeba ve volbách zatřást. Volby do EP k tomu nabízí voličům příležitost;
3. Jít k volbám do EP dává voličům možnost upřednostnit podle vlastního názoru ty z kandidátů, kteří chtějí unifikaci urychlovat a výkon moci centralizovat do Bruselu (a chtít euro, a být v jakémsi „tvrdém“ jádru, kde se rozhoduje), nebo ty, kteří vidí děje v EU realisticky, nechtějí se smířit s oslabováním národního státu, chtějí suverénně rozhodovat o svých věcech, které oni sami považují za důležité, ale i ty, kteří s celým projektem EU zásadně nesouhlasí;
4. Účast ve volbách do EP nabízí voličům šanci vyslat své vládě informaci o tom, jak oni její působení na unijní úrovni vidí. Zda s vládou souhlasí a považují ji v evropských záležitostech za kompetentní a hlas většiny voličů správně reprezentující, nebo vidí její počínání v Bruselu jako národní zájmy poškozující či dokonce devastující;
5. Volby do EP jsou volbami v „mezičase“. Jako každé volby zhruba uprostřed volebního období dávají šanci voličům – bez ohledu na EU nebo EP – vzkázat své vládě, co si o jejím vládnutí v naší zemi myslí.

Volby do Evropského parlamentu tak jsou pro voliče šancí hlasovat proti těm (nebo naopak pro ně), kdo jsou pro zákaz spalovacích motorů, kdo podporují zavírání jaderných a uhelných elektráren, kdo zakazují používání plynových a uhelných kotlů, kdo do centra svého snažení postavili „planetu“ a o problémy normálního člověka se nestarají. Pár dnů před evropskými volbami je podstatné také připomenout, že Evropský parlament – a evropské instituce obecně – jsou semeništěm nejružnějších progresivistických ideologií – feminismu, genderismu a multikulturalismu. Pokud se voličům důsledky těchto ideologií zajídají (neboť už jsou vidět v naší společnosti na každém kroku), volby do EP mu dávají možnost vyjádřit své mínění.

A pokud čeští voliči „nestrávili“ vládní zvyšování všech možných daní a odírání daňových poplatníků, pokud jim vadí vládní rozhazování peněz, pokud vládě nezapomněli liknavý (pokud vůbec nějaký) boj s inflací, která nám za bohorovného vládního přihlížení „sežrala“ podstatnou část úspor, pokud mají voliči dojem, že naše dnešní Fialova vláda je více vládou „kyjevskou“ než „pražskou“, vládou která se slovu „mír“ posmívá a slovo „válka“ zní z jejích úst hrozivě snadno, volby v „mezičase“ jim dávají možnost to u volební urny pětikoalici „spočítat“.

Volby do Evropského parlamentu, před kterými stojíme, nejsou volbami druhého nebo třetího řádu, jak jsme si zvykli je podceňovat. Jsou volbami v dnešní době mimořádně vážnými a důvodů volit je více než dost.

Měli bychom si to uvědomit.

AUTOR: Ivo Strejček

[ZDROJ](#)